

Verandert de OMF?

Ja en nee! Allereerst 'ja'! Dat zie je al aan ons fotoblad: weer allemaal nieuwe gezichten van kandidaten die hopen uit te gaan. Een jongere generatie die de fakkel overneemt, met haar eigentijdse post-moderne denken. Natuurlijk verander je als organisatie. Haar leden veranderen, en ook de wereld om haar heen. Een wereld van elektronische communicatie. Je hoeft niet meer twee maanden op antwoord te wachten als je op het zendingsveld zit. Ook een wereld van supersnelle vliegtuigen. Ging je vroeger als zending eens in de zeven jaar naar huis, hopend dat het schip onderweg niet zou vergaan, nu kan je met vakantie naar Nederland. Je bent er al in 14 uur! En het gaan als kort-verbander voor vier weken naar Azië, is daarom nu ook geen probleem meer. Is de OMF veranderd? Jazeker! Met andere mensen in een andere wereld kan je niet stil blijven staan. Je verandert mee, je past je aan. Wat dat betreft is de OMF een moderne organisatie.

Toch is mijn antwoord ook 'nee'! Ten diepste is de OMF hetzelfde gebleven. Methodes en uiterlijk veranderen, maar de **principes** van waaruit we werken zijn hetzelfde gebleven. Allereerst het Evangelie. Dat is nog steeds 'de kracht Gods tot behoud van een ieder die gelooft'. Ook onze **doelstelling** is hetzelfde: De naam van God verheerlijken door kerken te stichten onder alle volkeren van Oost-Azië! Dat was het verlangen van Hudson Taylor, toen hij de voormalige China Inland Mission oprichtte. En de **weg** tot de vervulling van die taak is nog steeds 'bidt en werkt', met het gebed daarbij voorop! Verrassend te zien dat de principes die hij hanteerde, ook nu nog de onze kunnen zijn. Ik wil daarom hem even aan het woord laten. Kijk eens hoe radicaal hij durfde te zijn. Goed trouwens, om je die principes af en toe als spiegel voor te houden en je af te vragen: durf ik deze principes nog steeds in mijn leven te hanteren? Zijn we deze principes als organisatie nog ten volle trouw gebleven?

'Geloof'

- "De woorden '*houdt vast aan de trouw van God*' (vertaling van Hudson van Mk.11:22) zijn het antwoord op elke nood die een gelovige kan hebben. "We moeten *vasthouden* aan de trouw van God, in het dagelijks leven ermee *rekenen*, en altijd ten volle daarvan *overtuigd* zijn."
- "Gebrek aan vertrouwen is de wortel van bijna elke zonde. We ontsnappen daaraan door naar God op te zien, en ons te richten op zijn trouw."
- "Opzien naar God betekent niet dat we roekeloos moeten zijn of dwaas, maar dat we klaar zijn voor welke nood situatie dan ook."
- "Alle geloofshelden waren zwakke mensen, die grote dingen voor God deden, omdat ze erop vertrouwden dat God met hen was."
- "Als er geen element van risico in ons werk zit, is er geen noodzaak voor geloof."

'Bidden'

- "Bidt alsof alles daarvan afhangt, en werkt alsof alles daarvan afhangt."
- "Als een grote nood tot God wordt gebracht in gebed, kan Hij antwoord geven door te voorzien in de behoefte, of door de behoefte weg te nemen."

'Gods voorziening'

- "Vertrouw hierop dat Gods werk, gedaan op Gods wijze, nooit Gods voorziening zal missen."
- "Wij doen niet aan fondswerving, om zo te voorkomen dat er concurrentie zou ontstaan met bestaande kerkelijke zendingsorganisaties."
- "Als mensen God aan het werk zien, als God verheerlijkt wordt, als gelovigen dichter tot Hem worden gebracht, is er geen noodzaak om om geld te vragen. Geven is het natuurlijke gevolg."
- "Als je een organisatie hebt die niet aan fondswerving doet, ben je gedwongen regelmatig te onderzoeken of geen onderdeel van je werk Gods zegen en voorziening verhindert."

‘Culturele aanpassing’

- "Het grootste struikelblok voor Chinezen tegen het christelijk geloof is dat ze denken dat het buitenlands is, westers."
- "Ik hoop een kerk te zien die Chinees is, en geleid wordt door Chinezen, die God aanbidden in hun eigen taal, hun eigen gewoonten, en in een gebouw van Chinese architectuur."
- "Ik zie alle westerse zendelingen als een tijdelijke bouwstallage rond het gebouw onder constructie (de Chinese kerk). Hoe sneller die bouwstallage verdwijnt, hoe beter. De toekomst van de Chinese kerk ligt niet bij ons, maar bij de Chinese christenen zelf."

‘Discipelschap’

- "Is er iets van waarde in de dienst aan Christus, wat weinig kost?"
- "China wordt niet voor Christus gewonnen door rustige, gemakzuchtige mannen en vrouwen. Wat nodig is, is het op de eerste plaats zetten van Jezus, China, en het heil van mensen, in alles, en altijd. Zelfs het leven zelf moet op de tweede plaats komen. Van zulke mannen en vrouwen kan je nooit te veel naar ons toesturen."
- "Als we de opstandingskracht van Jezus willen ervaren, moeten we ook deel hebben aan zijn lijden."

Tot zover enkele citaten van Hudson Taylor. Voor hem waren dit niet slechts woorden, maar het leven zelf! Geen theorie, maar praktijk! Als God leeft en dezelfde is, dan kunnen ook wij nu in onze moderne tijd op diezelfde God bouwen en vertrouwen. Laat mij tot slot laten zien hoe die principes nu worden toegepast.

Allereerst blijft **gebed** centraal staan. Niet voor niets stellen we een maandelijks gebedskalender samen. U kunt actief deelnemen aan het werk van God in Oost-Azië door voorbede. Voor God bestaan geen afstanden. Geloven we dat nog? Ook vragen we van onze zendingkandidaten, dat ze een aantal gebedspartners hebben voordat ze kunnen uitgaan. Dat zijn mensen die regelmatig (indien mogelijk dagelijks) voor de zending bidden. Dat is even belangrijk als 100% financiële support. We geloven dat gebedspartners juist een centrale rol vervullen in de voorziening daarvan.

Nog steeds wordt niet aan agressieve **fondswerving** gedaan. De zending gaat niet bij kerken langs om daar financiële support los te krijgen. Zijn belangrijkste taak is te vertellen van wat God in Azië aan het doen is, Jezus centraal te stellen. God zal mensen bewegen tot ondersteuning. Naast de zending is er wel een thuisfrontcomité, dat meehelpt. Zij mogen mensen benaderen om te weten te komen hoeveel financiële support er verwacht kan worden. Maar weer: dat moet biddend gebeuren, en niet op een agressieve manier.

Aanpassing aan de cultuur van je gastland is een must! Nu klinkt dat allemaal heel vanzelfsprekend, maar in de tijd van Hudson Taylor was dat een revolutionair idee, wat op veel tegenstand stuitte bij westerse zendingorganisaties. Daarom wordt bij de OMF zoveel nadruk gelegd op grondige taalstudie, leven onder de plaatselijke bevolking en niet op een ommuurd zendingsterrein, aanpassing in eet- en leefgewoontes. Het Evangelie moet ontdaan worden van haar westerse jasje, en landen in de Aziatische cultuur.

Wat voor **kandidaten** willen we graag hebben? Om de woorden van Hudson te gebruiken: mensen die Jezus en het heil van de ander op de eerste plaats zetten. Ja zelfs vóór eigen luxe en genot! Mensen die risico's durven nemen, omdat ze geloven in Gods trouw, en gedreven worden door liefde voor die ander. Mensen die ervan overtuigd zijn dat de kosten niet opwegen tegen de baten in de dienst van God.

Is de OMF veranderd? Ja en nee. We moderniseren, gebruiken de middelen die God in onze huidige tijd ons aanreikt. En die zijn anders dan 150 jaar geleden. Maar het hart blijft

hetzelfde: het geloof in een God die trouw blijft, die doet wat Hij zegt. En de liefde voor een wereld in nood, waarvoor we graag ons gemakkelijke leventje, en onze westerse gewoontes aan de kant zetten! Nogmaals: Is er iets van waarde in de dienst van Christus, wat ons weinig kost?